

Jak zasadili semínko

Křemílek a Vochomůrka stáli zamyšlení na zahrádce za pařezovou chaloupkou. Sluníčko se na ně chvíli dívalo z nebeského balkonu. Potom zaťukalo zlatým prstem Křemílkovi na rameno:

„Copak je?“

„Ale chtěli jsme, aby nám na zahrádce vyrostla kytka, ale nemáme semínko,“ řekl Křemílek.

Sluníčko ukázalo zlatým prstem.

„Tamhle jedno leží.“

Leželo tam semínko a tvářilo se jako děťátko, když spí.

„Radši se ho, Křemítku, zeptej, co je zač. Abychom si tu kdovíco nezasadili,“ povídá Vochomůrka.

„Copak jsi zač?“

„Verbaskum,“ špitlo semínko.

A tak Křemílek s Vochomůrkou nezmoudřeli, protože semínko mluví po latinsky. Vochomůrka udělal patou důlek a Křemílek do něho to semínko zasadil. Navrch přiklopil svou špičatou čepičku, aby se semínku líp klíčilo. Potom semínko zalívali kropicí konví a zpívali mu písničku:

„Vstávej, semínko, holala,
a bude z tebe fiala!“

Když bylo holala do třetice, začal tam růst kopeček.

„Už to bude!“ povídá Vochomůrka.

A už to bylo. Kopeček se rozvalil, vykroukla žížala a křikla: